

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4285/2020
Рев 4300/2020
07.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Поповић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца: АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији су пуномоћници Светозар Добросављевић и Љубиша Добросављевић, адвокати из ..., ГГ из ..., чији су пуномоћници Александар Бјелобаба, адвокат из ... и Милош Милошевић, адвокат из ..., ДД и ЋЋ, обоје из ..., чији је пуномоћник Александар Бјелобаба, адвокат из ..., ЕЕ и ЖЖ, обоје из ..., Република Српска и ЗЗ из ..., које заступа Александар Бјелобаба, адвокат из ..., ИИ и ЈЈ, обоје из ..., чији су пуномоћници Светозар Добросављевић и Љубиша Добросављевић, адвокати из ..., КК из ..., чији је пуномоћник Александар Мољац, адвокат из ..., ЛЛ, ЉЉ, ММ и НН, сви из ..., чији су пуномоћници Светозар Добросављевић и Љубиша Добросављевић, адвокати из ..., против тужених ЊЊ из ..., чији је пуномоћник Ненад Зечевић, адвокат из ..., ОО из ..., чији је пуномоћник Жељко Маровић, адвокат из ..., ПП из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Мартиновић, адвокат из ..., РР из ..., Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду и Града Новог Сада, кога заступа Градско правобранилаштво, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3577/18 од 27.12.2018. године и о ревизији туженог Града Новог Сада, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3029/19 од 04.06.2020. године, у седници од 07.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене Републике Србије, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3577/18 од 27.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Републике Србије, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3577/18 од 27.12.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог Града Новог Сада, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3029/19 од 04.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 105/2015 од 27.12.2017. године, ставом првим изреке одбијен је предлог тужених за одређивање прекида поступка. Ставовима 2 – 32 изреке тужени су обавезани да тужиоцима солидарно накнаде нематеријалну

штету и то тужиоцима АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ по 3.200.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; тужиоцима КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ и НН по 2.200.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је у преосталом делу тужбени захтев тужилаца за накнаду нематеријалне штете одбијен као неоснован. Ставовима 33. – 37. изреке тужени су обавезани да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставовима 38. и 39. изреке тужиоци и тужени РР ослобођени су обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3577/18 од 27.12.2018. године, ставом првим изреке усвојена је жалба туженог Града Новог Сада и првостепена пресуда укинута у делу којим су усвојени тужбени захтеви тужилаца у односу на наведеног туженог и исти обавезан да им накнади трошкове парничног поступка, и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом другим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и тужених ОО, ПП, РР и Републике Србије, и потврђена је првостепена пресуда у ставовима 2 – 37. изреке. Ставом трећим изреке одбијени су захтеви тужилаца и тужених ЊЊ, ОО, ПП и Републике Србије за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, заступник тужене Републике Србије благовремено је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18). Наиме, ревизијом тужене Републике Србије указује се на погрешну примену материјалног права, односно чл. 172. и 177. Закона о облигационим односима и одговарајућих одредаба Закона о заштити од пожара, али не и на законске разлоге због којих се може поднети посебна ревизија, а због битних повреда одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужене Републике Србије није дозвољена.

Тужба за накнаду штете поднета је суду 27.03.2015. године, а побијани део правноснажне пресуде за тужиоце АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ износи по 3.200.000,00 динара, а за тужиоце КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ и НН по 2.200.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора ни за једног од тужилаца очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, то ревизија тужене Републике Србије није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 169/2019 од 21.03.2019. године ставовима 1 – 32 изреке тужени Град Нови Сад је обавезан да исплати накнаду нематеријалне штете, солидарно са осталим туженима по правноснажној пресуди Вишег суда у Новом Саду П 105/2015 од 27.12.2017. године, и то тужиоцима АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ по 3.200.000,00 динара, и тужиоцима ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ и ММ по 2.200.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је преко досуђених износа тужбени захтев тужилаца одбијен као неоснован. Ставовима 33 – 38 изреке тужени Град Нови Сад је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а ставом 39 изреке одбијен је захтев за накнаду законске затезне камате на досуђене трошкове парничног поступка за период од пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3029/19 од 04.06.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, заступник туженог Града Новог Сада је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац НН из ... доставио је одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија туженог Града Новог Сада није дозвољена.

Наиме, досуђени износи накнаде нематеријалне штете ни за једног од тужилаца очигледно не прелазе динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса у смислу новелираног члана 403. став 3. ЗПП, па ревизија туженог Града Новог Сада није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић